

sk. 12

V TĚTO KAPITULE PRAHA POROKUJE HOŘE Z JEJÍCH NE-
VDĚČNOSTÍ, KTERÉŽ OKAZUJE JÍ ROZLIČNĚ PROTI JEJIEMU
MNOHÉMU DOBRODĚNÍ

25 V čas všie búrě i hřímanie, 41b
země hnutie, krup, blýskanie,
o němž svatý Jan pověděl,
když jest Bozskou tajnost viděl,
stal se zázrak nevidaný
30 a od věkóv neslýchaný
teď nedávno v České zemi.
Vzemši sobě rok určený,
háдалa se Praha s Horú
před ctným sborem všeho tvorú,
35 při němž Kristus Pán sedieše,
právě činy vše súdieše.
Praha stáše na pravici,
Hora v kútě na levici.
Praha slušné, ctné postavy,
40 žena krásná bez ohavy,
jasných očí, múdré řeči,
v zlatohlavě ctně se rděci.
Hora, ženka pohrbilá,
k zemi hleděc a blíkavá,
45 šeplic řečí ulyzavú,
otmlúváše, vrtlic hlavú,
jenž mějieše i v té době
kuklík s kytlí sšit na sobě.

Stojec Praha tu poctivě,
50 však mluvieše dost horlivě
a řkuc: „Súdce vševědúcí,
Králi, Pane všemohúcí,
rač nás málo přeslyšeti,
mé pře mierú přeměřiti,
55 vinu vahú převážiti, 42a
neb važitel duší jsi ty!
Přeslyš mě teď s mú súpěří,

Hádání Prahy s Kutnou Horou

Syntax:

Mním, že zvláště Bůh dopustil,
aby s městem sbor ten zpustil (tj. shromáždění zpustlo)
věrným zřejmě na znamení,
že v tom sboru dobré není.

Přesahy:

Bůh přikázal přijímati
tělo, svou krev rozdávat.
Tito pak proklatí kněží
mečem, klátbu toho brání.

Rýmy:

Tehdy jeho obraz máme (tj. Boha),
vzácně v duši jej tleáme (nosíme),
kdyžto jeho právě známe (dobře, náležitě, skutečně),
jeho ve všem posloucháme,
jeho všecka dobrodění
máme v srdci bez přestání.

...v církvi věrným, jsúc nevěrní,
aneb mierným, jsúc bezměrní,
aneb pravým, jsúc nedobří ...

...neb po svatých apoštolých,
věčné pravdy kazatelech,
kázali se jest svá kázání
v srdci psáti, ne na stěně...